

عنوان مقاله:

بررسی اثرپذیری منظومه هشت بهشت امیرخسرو دهلوی از هفت پیکر نظامی گنجوی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

طاهره رحمتی فرد - گروه ادبیات فارسی، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

امیرخسرو دهلوی، شاعر شیرین سخن پارسیگوی هندوستان است که در سرودن غزل عاشقانه، پیرو سعدی بوده که به «سعدی هندوستان» شهرت یافته است. او در قصیده، شاگرد مکتب کمال الدین اسماعیل و، در شعر و زهد و حکمت همتای سنایی غزنوی و در مثنوی سرایی، بزرگترین مقلد نظامی گنج های بود و مثنوی های هشت گانه خود را با نام «ثمانیه خسروی» به تقلید از «سبعه نظامی» سروده است. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی و با مراجعه به اسناد و منابع معتبر کتابخانه ای، اثرپذیری منظومه هشت بهشت امیرخسرو دهلوی را از مثنوی هفت پیکر نظامی گنجه ای مورد بررسی قرار داده و به این نتایج دست یافته است که: امیرخسرو در نظیره پردازی ضمن تقلید از اثر نظامی ابتکارات و هنرمایی هایپیدارد که از تقلید محض و سرقت ادبی آگاهانه پرهیز کرده است. چون نمی توانسته هفت آسمان و هفت اختران را تغییردهد، داستان «دلارام» را با الهام از داستان «فتنه» از هفت پیکر، نخستین داستان مستقل قرار داده سپس هفت داستان را در هفت کاخ روایت کرده که از جهت محتوا با داستان های هفت پیکر متفاوت است. از دیگر تغییرات جایگزینی هفت رنگ متفاوت با هفت رنگ هفت پیکر بوده و مهمتر این که از جهت ساختار و محتوا، بن مایه ها و عناصر داستان هاینظامی را با فضای داستانسرایی هند و سند در هم آمیخته و شیوه ای نو در نظیره گویی بنا نهاده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، نظامی، هفت پیکر، امیرخسرو، هشت بهشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664048>

